ఓం నమోభగవతే శ్రీరమణాయ

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 4 సంచిక : 19 పుష్పం :23 ఎడిటర్ : శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి (హైమ)

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 21-2-99, వడ్లవాని పాలెం.)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

మీకు, నాకు, దేవతలకు, ఈ సృష్టికి అంతకు ఆధారంగా ఉన్నది బ్రహ్మం. దానికి రూపం లేదు, నామం లేదు. అది నీకళ్ళకు కనిపించక పోవచ్చు. నీకు కనిపించనంత మాత్రంచేత అదిలేదు అని అనుకోకూడదు. ఎవరి మానసికప్రవృత్తిని బట్టివారు వారికి నచ్చిన రూపంలో భగవంతుని ఆరాధించుకోవచ్చు. కాని పొందేవస్తువు ఒక్కటి మాత్రమే. చెరువులోనికి దిగటానికి అనేక రేవులు ఉండవచ్చు. ఏరేవు ద్వారాదిగినా నీటి కోసమే. అలాగే నీవు కృష్ణుడిని ఆరాధించినా, రాముడిని ఆరాధించినా, దేవిని ఆరాధించినా నీవు పొందవలసింది బ్రహ్మమునే. ఆచార్యులవారు విష్ణువు మీద, శివుడు మీద, దేవతల మీద అనేక స్తోత్రాలు వ్రాసారు. ఒక ప్రక్కన బ్రహ్మం గురించి చెపుతూ ఈ దేవతల మీద అనేక స్తోత్రాలు వ్రాయడం ఏమిటి అని కొంతమంది ఆచార్యులవారిని విమర్శిస్తారు. అలా విమర్శించనక్కరలేదు. ఆయనకు ఏమీ అక్కరలేదు. ఎవరికి ఏది ఇష్టమో అది చదివి తరిస్తారు అని అవి అన్నీ మన కోసమే వ్రాసారు. జ్ఞానికి పనిచేసి పొందవలసింది అంటూ ఏమీ ఉండదు, కాని జీవకోటికి ఆదర్శంగా ఉండటం కోసం పనిచేస్తాడు.

ఆధ్యాత్మికవిద్య చాల కష్టం అని అనుకొంటూ ఉంటారు. కష్టం, కష్టం అని అనుకోవటం కూడా ఒక అలవాటు. మన దైనందిన జీవితంలో జాగ్రత్తగా ఉంటే మనం తినే ఆహారం విషయంలో, మాట్లాడే మాటల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉంటే మనం ఏదైతే పొందాలి అనుకొంటున్నామో దానిని పొందుతాము, కంగారు పడనక్కరలేదు. ఇల్లు విడిచి పెట్టి వెళ్ళాలి, ఉపవాసాలు చేయాలి లేకపోతే ఇది రాదేమో అని అనుకొంటారు. అది ఏమీ అక్కరలేదు. మన జీవితం సరళంగా ఉండాలి, మనం పవిత్రులం అవ్వటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. మీరు బాగుపడాలి అని ఇతరులు చెప్పటం వేరు. ఇతరులు చెప్పింది తాత్కాలికంగా ఉంటుంది. మనం బాగుపడాలి, అభివృద్ధి లోనికి రావాలి అనే సంకల్పం మీకు వస్తే ఎవరూ ఆపుచేయలేరు. ఆత్మ గురించి విసుగు వచ్చేలా శ్రవణం చేయాలి, మననం చేయాలి. వాక్కు మీ నియమంలో ఉండాలి. నోరు మూసుకొని కూర్చోవటం కాదు, అవసరమైనప్పుడు మాట్లాడాలి, అవసరం లేనప్పుడు మాట్లాడకూడదు. ఎవడైతే తన శరీరమును, మనస్సును స్వాధీనంలో పెట్టుకొన్నాడో వాడికి తపస్సు సాధ్యమవుతుంది. సమాధిస్థితి అంటే మనం ఉన్నాము అన్న సంగతి మనకు

తెలియాలి. శాంతిగాను, సుఖంగాను, ఆనందంగాను ఉండాలి. మనం సుఖం కోసం బాహ్యమైన వ్యక్తులమీద, వస్తువుల మీద ఆధారపడతాము.సమాధి స్థితి వచ్చినప్పుడు సుఖంకోసం భాహ్యమైన వ్యక్తులు మీద. వస్తువులు మీద ఆధారపడవలసిన పని లేదు, తాను ఉన్నానన్న సంగతి తనకు తెలుస్తూ ఉంటుంది.ప్రతీ మనిషికి సుఖం కావాలి. అది నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువులో ఉంది. అది ఉండటం వలన అది తెలియబడుతూ ఉంటుంది. దాని స్వరూపం సుఖం. ఆ సుఖం మీకు అందుబాటులోనికి వచ్చినప్పుడు సుఖం కోసం బాహ్యమైనవస్తువుల మీద ఆధారపడవలసిన పని లేదు, ఆ వస్తువును ఆ వస్తువే enjoy చేస్తూ ఉంటుంది. మీకు సుఖం, ఆనందం తెల్సుస్తూ ఉంటుంది. అప్పుడు శరీరం ఉన్నా, లేకపోయినా, లోకం కనిపించినా, కనిపించకపోయినా నీకు ఏమీ భేధం ఉండదు. ఎందుచేతనంటే ఉండటం అనేది మీకు జరుగుతూ ఉంటుంది. భగవంతుని పేరు ఏమిటి అంటే ఉండటం అన్నారు భగవాన్.నీ హృదయంలో ఉండటం అనే ఒక వస్తువు ఉంది. అది ఎప్పుడూ ఉంటుంది. అది నీకు అనుభవంలోకి వచ్చినప్పుడు శరీరం మరణించినప్పటికి నీకు మరణం లేదు అని నీకు తెలుస్తుంది. రమణమహర్షిగారు ఈ స్థితిని స్వయంగా అనుభవించారు.

ఇప్పుడు మనం దేహానికి పరిమితమై ఉన్నాము. లోపల ఉన్న వస్తువు నీకు వ్యక్తమయినప్పుడు అది అంతటా ఉంది కాబట్టి నీవు కూడా అంతటా ఉన్నావు అని నీకు తెలుస్తుంది. దానికి చావు పుట్టుకలు లేవు కాబట్టి నీకు కూడ చావు పుట్టుకలు లేవు అని నీకు తెలుస్తుంది. అది పురాతనమైనది, సనాతనమైనది, కాబట్టి నీవు కూడా పురాతనమైనవాడవు సనాతనమైనవాడవు అని తెలుస్తుంది. మీకు ఎప్పుడైతే ఆత్మజ్ఞానం కలిగిందో దానికి సంబంధించిన శక్తి, జ్ఞానం, ఆనందం అన్నీ మీకు వచ్చేస్తాయి. ఇది కల్పితం కాదు. ఇది అనుభవైకవేద్యము. మీకు అనుభవం లేదు కాబట్టి ఇతరులు చెపుతూ ఉంటే ఇది కల్పిస్తున్నారు అనిపిస్తుంది. ఆ వస్తువు మన మాటలకు, మనస్సుకు, ఇంద్రియాలకు అందకపోవచ్చు.కాని అభ్యాసం చేస్తే నీ అనుభవానికి అందుతుంది. అయితే దానికి మనిషికి వైరాగ్యం ఉండాలి.భగవంతుని సంకల్పాన్ని గౌరవించాలి గాని ఎప్పుడూ బలవంతం పెట్టకూడదు. ఎప్పుడు ఏది ఎలా ఇవ్వాలో ఆయన ఇస్తూ ఉంటాడు. ఈ లోపల ఆయనను బలవంతం పెట్టాము అనుకోండి, ఆయన ఇస్తాడు అనుకోండి మనం పాడైపోతాము. ఒకోసారి కొన్ని విషయాలు ఇవ్వకుండా ఆపుచేస్తాడు అది ఇస్తే మనం పాడయిపోతాము అని ఆయనకు తెలుసు. అది అర్థం కాక మనం భగవంతుడిని తిడతాము. భగవంతునికి ఇష్టం, అయిష్టం ఏమిటి. జీవుడికి ఇష్టం, అఇష్టం ఉంటాయి. మనకు రాగద్వేషాలు ఉన్నాయి కాబట్టి దేవునికి కూడ ఉన్నాయి అనుకుంటాము. మనకి ఉన్నవి ఆయనకు అంటగడతాము, మన బుద్ధి అంత కురుచబుద్ధి. మన మనస్సు ఎందుకు భాహ్యముఖానికి వెళుతోంది అని అర్థం

చేసుకుంటే అది అణిగిపోతుంది. బండతనంగా వెళ్లకూడదు. వివేకం, సూక్ష్మబుద్ధి ఉండాలి. మీ బలహీనతల వలన నేను పాడవ్వను. నా బలహీనతల వల్ల నేను పాడవుతాను. మా ఇంటిలోని నిప్పేకదా అని నిప్పును ముద్దు పెట్టుకుంటే మూతి కాలుతుంది. అలాగే నా బలహీనతలే కదా ఉంటే ఉండనియ్యి అనుకుంటే అవే నీ కొంప ముంచుతాయి . నీలోని బతహీనతలను తొలగించుకొనే ప్రయత్నం చేయాలి.

కోరికను సంతృప్తిపరుస్తూ ఆ కోరిక నుండి బయటపడినవాడు ఈ సృష్టిలో ఎవడూ లేడు. నిప్పు మీద పెట్రోలు పోస్తే అది పెరుగుతుందా? చల్లారుతుందా? అది పెరుగుతుంది. అలాగే నీకు ఏ కోరిక అయితే ఉందో ఆ కోరికను సంతృప్తి పరచే కొలదీ అది పెరిగిపోతూ ఉంటుంది. కోరిక వచ్చిన తరువాత దానితో పోరాడటంకంటే అది ఎక్కడ ఉదయిస్తోందో అక్కడ ఉండిపోతే అది అణిగిపోతుంది అన్నారు భగవాన్. ఆత్మచింతనలో నుండి నీ మనస్సు జారకుండా చూసుకోవాలి దీనికి శాస్త్రం యొక్క సహాయం, గురువు యొక్కసహాయం అవసరం. నీ హృదయంలో ఉన్న సుఖం నీకు అందేవరకు సుఖం కోసం మార్కెట్‌లో తిరుగుతూనే ఉంటావు. మనంఅందరము భక్తులమే కాని ముముక్షత్వం మనకు లేదు. జ్ఞానాన్ని ఇవ్వమని, వివేకాన్ని, వైరాగ్యాన్ని ఇవ్వమని మనం దేవుని ప్రార్థించాలి అంతే గాని కోరికల కోసం కాదు. తండ్రి చనిపోయిన తరువాత వివేకానందుడు అన్న వస్త్రాలకు ,చాలా ఇబ్బంది పడ్డాడు. కొన్ని రోజులు తనకు, తల్లికి సరిపడ అన్నం కూడ ఉండేది కాదు. అప్పుడు వివేకానంద ఈ రోజు నేను స్నేహితుల ఇంటి వద్ద అన్నం తిని వచ్చాను అని చెప్పేవాడట. తాను తింటే అమ్మకు సరిపోదు అని అలా అబద్ధం చెప్పేవాడట పైకి చూస్తే ఆయన చెప్పేది అబద్ధమే. కాని అబద్ధం ఎందుకు చెపుతున్నాడు ఎవరినో పాడుచేయటానికి చెపుతున్నాడా? లేదు. మంచికోసమే చెపుతున్నాడు. అందుచేత దీనివలన పాపం రాదు పైగా పుణ్యం వస్తుంది. ఆ మనిషి ఏ తలంపుతో చెపుతున్నాడో చూడాలి. మీరు ఎంతసేపు దేవుడు, దేవుడు అంటారు, మోక్షం గురించి చెపుతారు. మాకు తినటానికి తిండిలేదు అని రామకృషుడితో స్వామీజీ అనేవారట. అయితే దుర్గను అడుగు, అమ్మను అడుగు అని రామకృష్ణుడు చెప్పేవారట.ఇక్కడ ఆశ్చర్యం. లోపల ఉన్నదే బయటకు వస్తుంది. లోపల లేనిది బయటకు రాదు. దుర్గను చూసి నాకు అన్న వస్త్రములు ప్రసాదించు అని అడగటం మానివేసి నాకు జ్ఞాన వైరాగ్యములు ప్రసాదించు అని స్వామీజీ అడిగేవారట. అప్పుడు రామకృష్ణుడు అన్న వస్త్రములు అడగమని నిన్ను పంపిస్తే ఇలా చేస్తున్నావు ఏమిటి అని అడిగితే దేవి మొఖం చూసేటప్పటికి నాకు జ్ఞానం ఇవ్వమని వస్తుంది గాని అన్నం ఇవ్వమని రావటం లేదు అని చెప్పేవారు. వాడు స్వామీజీ అంటే. మనం మోక్షం కోసం ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే మన అవసరాలను భగవంతుడే తీరుస్తాడు. ప్రత్యేకంగా మనం అడుగనక్కరలేదు. పని చేసే యోగం ఉంటే అది నీవు చేస్తూ ఉండాలి. పని చేసే యోగం నీకు లేకపోతే పని నీ దగ్గరకు రాదు. భగవంతుడు నీకు

కేటాయించిన పనిని అయిష్టంగా కాకుండా ఇష్టంగా చెయ్యి. అలా చెయ్యటం వలన నీ మనస్సు పల్చబడుతుంది. ఇతరులను మీరు బాధపెట్టటం ఎటువంటిదో మీ మనస్సును బాధపెట్టుకోవటం కూడ అటువంటిదే. ప్రతీ విషయానికి మీ మనస్సును పుండు చేసుకోవద్దు.ఇతరులను హింస పెడితే పాపం అని మీరు అనుకుంటున్నారు. ఇతరులను హింస పెడితే ఎంత పాపమో మీ మనస్సును హింస పెట్టటం కూడ అంతే పాపం ఎందుచేతనంటే మీలో జీవుడు రూపంలో ఉన్నవాడు కూడా భగవంతుడే. పని జాగ్రత్తగా చేయండి. వచ్చేది వస్తుంది రానిది రాదు. కర్త లేని కర్మను చేయండి.మనం ఉద్రేకపడి ఏపని చేసినా, ఏ మాట మాట్లాడినా చివరకు మనకు దుఃఖాన్ని తీసుకుని వస్తుంది తరువాత పశ్చాత్తాపపడవలసి వస్తుంది. నాలుగు సార్లు ఆలోచించి ఒక పని చెయ్యి, నాలుగు సార్లు ఆలోచించి ఒక మాట మాట్లాడు. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను ఉద్రేకానికి గురికాకూడదు.

భగవంతుని సంకల్పం ఎలా ఉంటే అలా జరుగుతుంది. నీ సంకల్పమే నా సంకల్పం, నీ ఇష్టమే నా ఇష్టం అని అనుకుంటే దేహగతమైన నేను పల్చబడుతుంది, నేను అనే బుజ్జిగాడు పోతాడు. అప్పుడు భగవంతుడు ఆయన స్వరూపాన్ని నీకు ఇస్తాడు అది శరణాగతి. ఈ దేహం యొక్క పుట్టుక గురించి, చావు గురించి ఆలోచించవద్దు అది ప్రారబ్దాన్ని బట్టి వచ్చింది ప్రారబ్దాన్ని బట్టిపోతుంది. నీవు పొందవలసిన దాని గురించి అలోచించు. ఈ భూమి మీదకు ఏ పని నిమిత్తం గురించి వచ్చావో అది మర్చిపోవద్దు. మనకు తత్వం తెలిసేంతవరకు మనం నమ్మిన దేవుడు ఒక్కటే నిజం అని అంటాము. ఇటువంటి ప్రమాదంలో పడతాము. మీకు తత్వం అర్దమవుతూ వుంటే ఎంత దుఃఖం ఉన్నా ఆనందంగా మారిపోతుంది.దుఃఖాన్ని పోగొట్టేవాడు ఉన్నప్పుడు మీకు ఎంత దుఃఖం ఉన్నా ఫరవాలేదు . మీరు అర్ధం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. అర్ధమవుతూ ఉంటే మీ దుఃఖం అంతా ఆనందంగా మారిపోతుంది. బుద్ధిని నిర్మలంగా పెట్టుకోండి. మనం ఎక్కడ ఉన్నా, ఎలా ఉన్నా మనం పవిత్రులు అవ్వటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే జ్ఞానమే వచ్చి మనలను వరిస్తుంది. ఏమీ తొందరపడనక్కరలేదు. పెద్ద పెద్ద త్యాగాలు చేయనక్కరలేదు. నిర్మలంగా ఉండండి, నిశ్చలంగా ఉండండి. మీ చేతిలో ఉన్న పని చేయండి. ఎక్కువ ఆసక్తి పెట్టుకోవద్దు. కొంతమంది మాటలతో దేవుని ఆరాధించి సరిపెట్టుకుంటారు. కొంత పని చేసి దేవుని ఆరాధిస్తారు. మాటతో సరిపెట్టుకొంటే అది వాచా వేదాంతం. పని ద్వారా దేవుని ఆరాధిస్తే అది అనుష్టాన వేదాంతం. మనం వాచా వేదాంతం దగ్గర ఉన్నాము. అనుష్టాన వేదాంతం దగ్గర లేము. పని ద్వారా భగవంతుని ఆరాధించటానికి ప్రయత్నం చేయండి

PRINTED & PUBLISHED BY P.S. RAMARAJU AT SHRIRAM GRAPHICS, PALAKOL